

Bodor Ádám

író

1936. február 22-én született Kolozsváron.

Bodor Ádámot 1952-ben a Református Kollégium diákjaként őrizetbe vették államellenes szervezkedés miatt és szabadságvesztésre ítélték, 1954-ig volt a szamosújvári börtönben. Ezután egy évig gyári munkásként dolgozott, majd 1955–1960 között a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben tanult. 1960-tól az Erdélyi Református Egyházkerület levéltárában, majd 1964-től egy másoló-fordító irodában dolgozott.

1965-ben jelent meg első novellája a kolozsvári Utunk hetilapban, majd négy esztendővel később első novelláskötete is megjelent *A tanú* címmel a Forrás-könyvsorozatban. 1968 óta szabadfoglalkozású író. A hetvenes évek elején *Bacsó Péter* és *Fábri Zoltán* is megfilmesítette egy-egy novelláját. Első magyarországi könyvét, a *Milyen is egy hágó?* című válogatást a Magvető jelentette meg 1980-ban. 1982-ben áttelepült Magyarországra. 1984-től a Magvető szerkesztőjeként dolgozott, újabb novelláskötete, az *Eufrátesz Babilonnál* (1985) a Szépirodalmi Könyvkiadó gondozásában jelent meg. A Holmi folyóirat novellapályázatán nyert első díj, valamint a *Sinistra körzet* (Magvető, 1992) című regény felhívta rá a figyelmet a szépirodalmi körökben. Utóbbi könyvét Bodor eddigi főműveként tartja számon az irodalomtörténet. A rádió felkérésére *Balla Zsófia* életútinterjút készített vele, amelynek szerkesztett, kibővített változata nyomán született *A börtön szaga* (Magvető, 2001).

1969-ben megkapta az Első Kötetese Díját, két alkalommal 1970-ben és 1975-ben kiérdemelte a Román Írószövetség Próza Díját. 1986-ban József Attila-díjjal, 1992-ben és 1997-ben a Soros Alapítvány Életmű Díjával, 1996-ban Márai Sándor-díjjal, 1998-ban a Magyarország Babérkoszorúja díjjal, 2003-ban Kossuth-díjjal, 2014-ben Prima díjjal ismerték el írói munkásságát. 2019-ben a Nemzet Művésze díjban részesült.

A Szépirodalmi Társaságának és a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémiának a tagja.